

REGULAMENTUL de organizare și funcționare a Comisiei de etică universitară COD: R. 56. IULS

CAPITOLUL I - DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei de etică universitară (CEU), din cadrul Universității pentru Științele Vieții ”Ion Ionescu de la Brad” din Iași (denumită în continuare USV Iași), a fost elaborat pe baza prevederilor din următoarele acte normative: Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare; Legea nr. 183 din 10 iunie 2024 privind statutul personalului de cercetare, dezvoltare și inovare; Ordinul nr. 6869/2024 de aprobare a Regulamentului-cadru privind organizarea și funcționarea comisiilor de etică universitară; Ordinul nr. 5760 din 08.08.2024 privind organizarea și funcționarea CNATDCU; Ordinul nr. 3.020/2024 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind studiile universitare de doctorat; H. G. nr. 305/2024 pentru aprobarea Codului-cadru de etică și deontologie universitară; Ordinul nr. 4.783/2017 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de etică și management universitar (CEMU); Carta și regulamentele aprobate de Senatul Universității pentru Științele Vieții ”Ion Ionescu de la Brad” din Iași.

Art. 2. (1) Prezentul regulament stabilește cadrul legal de organizare și funcționare a Comisiei de etică universitară din cadrul USV Iași.

Art. 3. Scopul elaborării acestui regulament este de a stabili reguli unitare privind modalitatea de organizare și funcționare a Comisiei de etică universitară, în vederea aplicării și garantării principiilor, obligațiilor și normelor de etică și deontologie universitară prevăzute de Codul de etică și deontologie universitară, contribuind astfel la coeziunea membrilor comunității universitare și la formarea unui climat bazat pe cooperare și competiție, creșterea responsabilității individuale și a prestigiului universității, precum și de a preveni și elimina practicile care pot constitui elemente lipsite de etică.

Art. 4 (1) Comisia de etică universitară se organizează și funcționează la nivelul USV Iași în baza Legii învățământului superior nr.199/2023, cu modificările și completările ulterioare, a Regulamentului propriu de organizare și funcționare a Comisiei de etică universitară și a tuturor normelor legale aplicabile în speță.

(2) Comisia de etică universitară acționează independent față de orice altă structură sau persoană din cadrul universității.

(3) Comisia de etică universitară funcționează după un regulament propriu, avizat de Consiliul de Administrație și aprobat de către Senatul universității, la propunerea CEU din USV Iași.

(4) În cadrul Comisiei de etică universitară funcționează o subcomisie dedicată eticii cercetării. Aceasta urmărește implementarea politicilor de etică în cercetare, în conformitate cu reglementările eticii cercetării științifice, care trebuie să acopere următoarele aspecte: publicarea și autoratul, respectarea demnității participanților la cercetare, respectarea normelor de etică a cercetării desfășurate pe subiecți umani, a experimentelor care vizează animale, precum și alte norme de bioetică, gestionarea datelor de cercetare, colaborarea, conflictele de interese, fraudă, asigurarea unor medii eficiente de cercetare,

precum și prevenirea prejudiciului în cercetare și inovare. Studenții au un reprezentant în subcomisia dedicată eticii cercetării, desemnat cu precădere din rândul doctoranzilor sau masteranzilor, ales de către studenții din comisia de etică.

CAPITOLUL 2 - STRUCTURA ȘI COMPONENTA COMISIEI

Art. 5. (1) Comisia de etică universitară de la USV Iași este o structură deliberativă, aprobată prin decizia rectorului, pe baza propunerilor formulate de către Consiliul de Administrație și avizate de Senatul universitar în urma procesului de selecție organizat în condițiile art. 162 alin. (5) din Legea învățământului superior nr. 199/2023.

(3) Componenta membrilor comisiei de etică este de maximum 75% cadre didactice și de cercetare, și de minimum 25% studenți. Membrii comisiei sunt persoane cu prestigiu profesional și autoritate morală recunoscută.

(4) Din comisia de etică universitară nu pot face parte persoane care dețin funcția de rector, președinte al senatului, prorector, decan, prodecan, director general administrativ, director general adjunct administrativ, director de departament, director de filială, director de extensie, precum și director de unitate de cercetare-dezvoltare, de proiectare sau de microproducție în instituția de învățământ superior, și care au încălcat normele de etică și deontologie universitară.

(5) În cazul în care o persoană validată în CEU se află în situația prevăzută la alin. (4), aceasta are la dispoziție 15 zile lucrătoare în care să iasă din situația de incompatibilitate.

Art.6. (1) Consiliul de administrație informează public comunitatea universitară în momentul în care demarează procesul de selecție a componentei comisiei de etică universitară. Persoanele interesate să ocupe o poziție în această comisie se adresează, în scris, rectorului.

(2) Reprezentanții studenților din Comisia de etică universitară sunt aleși de către studenții care fac parte din Senatul universitar.

(3) Membrii CEU, care comit fapte incompatibile cu calitatea pe care o au, sunt înlocuiți respectând procedura parcursă la numirea acestora.

(4) În situația în care unul dintre membri este revocat sau se retrage din componența Comisiei de etică universitară, va fi numit un alt membru în termen de 15 zile, conform prevederilor art. 5 alin. (1) din prezentul regulament.

(5) Prin decizia prevăzută la art. 5 alin. (1) se nominalizează și secretarul comisiei, care nu face parte dintre membrii acesteia și care ține evidența documentelor comisiei, asigură comunicarea dintre comisie și persoanele implicate în problemele sesizate comisiei și redactează procesele-verbale ale ședințelor de lucru ale CEU. Secretarul comisiei nu are drept de vot.

Art. 7. Structura Comisiei de etică universitară include un președinte, un vicepreședinte și șase membri, care sunt nominalizați prin decizia prevăzută la art. 5 alin. (1).

Art. 8. (1) Mandatul Comisiei de etică universitară, constituită în condițiile actelor normative incidente, este de 4 ani și începe de la data deciziei rectorului USV Iași de numire, încetând de drept la data împlinirii termenului.

(2) Membrii CEU aflați la sfârșit de mandat pot fi propuși și reconfirmați de Senat, fără însă a depăși două mandate consecutive.

Art. 9. Structura, componența, organizarea și funcționarea subcomisiei dedicată eticii cercetării se stabilește printr-un regulament distinct, elaborat de către aceasta, analizat în cadrul Comisiei de etică universitară, avizat de către Consiliul de administrație și aprobat de Senatul universitar.

CAPITOLUL 3 – COMPETENȚELE ȘI ATRIBUȚIILE COMISIEI

Art.10. Comisia de etică universitară are competența de a lua în discuție toate actele petrecute în comunitatea academică și cele desfășurate în afara acesteia, în măsura în care sunt implicați membrii propriei universități, și care privesc nerespectarea normelor de conduită profesională, așa cum sunt precizate în Codul de etică și deontologie universitară de la USV Iași.

Art.11. Comisia de etică universitară are competența de a se autosesiza pentru a analiza și a soluționa abaterile de la normele de etică și deontologie universitară săvârșite de membrii comunității universitare din USV Iași.

Art.12. Atribuțiile Comisiei de etică universitară sunt în conformitate cu prevederile art. 163 din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

a) urmărește respectarea prevederilor prevăzute în Codul de etică și deontologie universitară, aprobat de Senatul USV Iași;

b) asigură ducerea la îndeplinire a ordinelor ministrului educației pentru respectarea cadrului legal în domeniul eticii și deontologiei universitare;

c) analizează și soluționează abaterile de la normele de etică și deontologie universitară, pe baza sesizărilor sau prin autosesizare;

d) contribuie la elaborarea Codului de etică și deontologie universitară, prin propuneri adresate Senatului universitar pentru adoptare și includere în cartea universitară, precum și actualizarea acestuia în concordanță cu parcursul legislativ privind etica și deontologia universitară;

e) realizează un raport anual privind situația respectării normelor de etică și deontologie universitară, în prima lună a noului an, după care se prezintă Rectorului și Senatului USV Iași, și constituie un document public;

f) efectuează activități de prevenire a încălcării normelor de etică și deontologie universitară;

g) monitorizează desfășurarea cursurilor de etică și integritate academică pentru programele de studii de licență, masterat și doctorat;

h) colaborează cu comisiile consultative de la nivel național;

i) la începutul fiecărui an universitar procedează la informarea studenților cu privire la rolul și prevederile legale privind respectarea normelor de etică și deontologie universitară;

j) propune spre adoptare Senatului USV Iași, cu avizul prealabil al Consiliului de administrație, Regulamentul de organizare și funcționare a comisiei de etică universitară sau orice alte modificări și completări ale acestuia determinate de actualizările legislative sau de a îmbunătăți practicile de lucru ale CEU;

k) urmărește respectarea normelor de bună conduită în activitatea de cercetare, dezvoltare și inovare stabilite de Legea nr. 183/2024;

l) acționează împotriva acțiunilor denigratoare și calomnioase adresate USV Iași și a comunității academice;

m) realizează orice alte atribuții care au ca obiectiv respectarea normelor de etică și deontologie universitară în conformitate cu prevederile prevăzute în legislația națională sau cele prevăzute în Carta și regulamentele universitare;

n) verifică încălcările normelor de etică și deontologie universitară prevăzute de prevederile legale în vigoare și de regulamentele proprii ale USV Iași;

o) notifică de urgență conducerea USV Iași cu privire la sesizările primite care fac obiectul legii penale și pun la dispoziția acesteia și organelor de cercetare toate informațiile pe care le dețin cu privire la faptele respective;

Art.13. Comisia de etică universitară își îndeplinește atribuțiile cu respectarea următoarelor principii:

a) prezumției de nevinovăție, principiu potrivit căruia persoana supusă cercetării este considerată nevinovată, atât timp cât vinovăția sa nu a fost dovedită;

b) garantării dreptului la apărare, principiu conform căruia se recunoaște dreptul persoanei cercetate de a fi audiată, de a prezenta dovezi în apărarea sa, de a avea acces la actele din dosar, de a fi asistată de un avocat sau de un consultant din cadrul USV Iași sau din afara acesteia, pe tot parcursul procedurii de cercetare;

c) proporționalității, conform căreia trebuie să se respecte un raport corect între gravitatea abaterii, circumstanțele săvârșirii acesteia și sancțiunea propusă spre a fi aplicată;

d) unicitatea sancțiunii, principiu potrivit căruia, pentru o abatere nu se poate aplica decât o singură sancțiune;

e) confidențialitatea, principiu conform căruia membrii CEU din USV Iași sunt obligați să nu divulge aspecte legate de cercetările întreprinse;

f) contradictorialitatea, în temeiul căruia fiecare parte dintr-un conflict este îndreptățită să i se comunice toate actele părții adverse și să discute în contradictoriu problemele care interesează soluționarea reclamației;

g) celeritatea procedurii, care presupune obligația Comisiei de etică universitară de a proceda fără întârziere la soluționarea cauzei, cu respectarea drepturilor persoanei implicate și a regulilor prevăzute în prezentul regulament.

CAPITOLUL 4 – ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA COMISIEI

Art. 14. (1) Comisia de etică universitară se întrunește ori de câte ori este nevoie, iar în cazul în care sunt depuse sesizări, se va întruni în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la înregistrarea acestora.

(2) Președintele CEU convoacă membrii comisiei, prin intermediul secretarului, cu cel puțin 48 de ore înainte. Convocarea se poate realiza și prin mijloace de comunicare electronică.

(3) Cvorumul CEU este constituit din jumătate plus unu din membri.

(4) Deciziile CEU se iau cu majoritate simplă de voturi, prin vot deschis, dacă numărul acestora reprezintă cel puțin două treimi din totalul membrilor cu drept de vot. Acei membri care, din motive întemeiate, nu pot participa la ședința în care se votează, pot lăsa/transmite votul secretizat la secretariat.

(5) Abținerea sau respingerea se motivează de către membrii CEU care s-au exprimat astfel.

(6) În urma analizelor și soluționării sesizărilor, Comisia de etică universitară poate adopta următoarele acte: hotărâri, rapoarte, avize, puncte de vedere, recomandări etc.

(7) Ședințele CEU se pot înregistra dacă există consimțământul tuturor membrilor participanți.

(8) Sesizările și reclamațiile anonime nu sunt luate în analiză și soluționare.

Art. 15. (1) Niciunul dintre membrii Comisiei de etică universitară nu poate fi împiedicat să participe la ședințe, cu excepția situației în care cazul analizat îl pune într-un conflict de interese evident.

(2) În situația în care persoanele implicate în soluționarea unei sesizări sau reclamații solicită excluderea unui membru al CEU de la analizarea cazului, pe motiv de conflict de interese, acestuia i se va permite să se retragă de la procesul de anchetare și judecare a cazului respectiv.

(3) În caz contrar, Comisia de etică universitară decide prin vot, cu majoritate simplă, cu privire la capacitatea acestui membru de a participa la analizarea cazului.

(4) În situația recuzării sau abținerii unui membru din CEU, acesta nu participă la anchetarea și soluționarea cazului.

(5) La ședințele CEU pot participa diferite persoane în calitate de invitați, printre care și consilierul juridic al USV Iași.

(6) Persoanele care au participat la ședințele Comisiei de etică universitară au obligația de a păstra confidențialitatea asupra lucrărilor/discuțiilor la care au asistat și asupra părților implicate.

Art. 16. (1) Orice persoană poate sesiza CEU cu privire la săvârșirea unei fapte ce poate constitui abatere de la etică și deontologia universitară. Sesizarea se face în scris sau online și se înregistrează la registratura USV Iași.

(2) Toate sesizările primite de comisie sunt înregistrate, indiferent dacă acestea sunt admisibile sau inadmisibile. Numărul de înregistrare al sesizării se comunică petenților la adresa de contact menționată.

(3) Identitatea autorului sesizării se păstrează confidențială. La registratură, în registrul de intrări, la rubrica „deponent/petent” se va completa „anonim”. Sesizarea este transmisă de registratură către secretarul comisiei. Sesizările depuse greșit se redirecționează în maximum două zile lucrătoare către registratura universității.

(4) Orice sesizare primită de CEU este supusă unui control al admisibilității. Pentru a fi admisibile, sesizările trebuie să conțină în mod cumulativ următoarele:

- a) semnătura persoanei care formulează sesizarea;
- b) datele de identificare a persoanei care formulează sesizarea: numele și prenumele persoanei fizice sau denumirea persoanei juridice, adresa acesteia, precum și, după caz, adresa de corespondență, care poate fi și o adresă de poștă electronică;
- c) o motivare argumentată, cu probe directe și verificabile, privind nerespectarea normelor de etică și deontologie universitară, cu exemple concrete și cu indicarea considerentelor justificative și a surselor de documentare.

(5) Sesizările care nu îndeplinesc criteriile de admisibilitate prevăzute la alin. (4) sunt respinse motivat ca inadmisibile de către membrii CEU și comunicate în termen de 5 zile lucrătoare la adresa indicată în sesizare. Persoana care nu a depus o sesizare admisibilă are dreptul de a relua demersul cu respectarea prevederilor alin. (4).

(6) Nerespectarea prevederilor referitoare la păstrarea confidențialității identității autorului sesizării constituie abatere disciplinară.

Art. 17. (1) Comisia de etică universitară se pronunță în termen de 45 de zile calendaristice de la primirea sesizării, prin hotărâre motivată în baza unui raport, care se comunică persoanei cercetate și persoanei care a formulat sesizarea.

(2) Termenul de 45 de zile nu este un termen de decădere din dreptul de a analiza sesizarea.

(3) Termenul de 45 de zile începe să curgă de la data înregistrării sesizării.

(4) Termenul de 45 de zile se poate suspenda în următoarele cazuri:

- a) pe durata obținerii unor avize de specialitate, a părerii unor experți din țară sau din străinătate sau a oricăror documente considerate relevante de către CEU;
- b) pe durata vacanțelor universitare și a zilelor declarate prin lege drept zile nelucrătoare;
- c) în alte cazuri prevăzute de lege.

Art. 18. (1) Pe durata derulării procedurilor de soluționare a sesizărilor de către membrii CEU persoanele implicate (reclamante și reclamate) au următoarele drepturi:

a) beneficiază de confidențialitatea identității și a informațiilor comunicate, care pot fi dezvăluite doar în cazurile și condițiile prevăzute de legea națională.

b) de a cunoaște componența Comisiei de etică universitară și de a o contesta în condițiile art. 15 alin. (2) al prezentului regulament, înainte de demararea cercetărilor, autoritatea membrilor acesteia de a lua o decizie corectă;

c) de a participa la etapele procesuale specifice soluționării cazului;

d) de a primi hotărârea Comisiei de etică universitară, motivată în baza raportului de cercetare;

e) de a contesta, în termen de 30 de zile de la comunicare, hotărârea CEU, care vizează modul de soluționare a sesizării, la Comisia Națională de Etică a Managementului Universitar (CNEMU), la Comisia Națională de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU) sau la Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării (CNECȘDTI), după caz.

(2) În conformitate cu prevederile legale privind punerea în aplicare a sancțiunilor stabilite de CEU, în cazul depunerii unei contestații, persoana în cauză este obligată să comunice în scris USV Iași, respectiv Comisiei de etică universitară, în termen de 5 zile lucrătoare, dacă a inițiat o contestație potrivit dispozițiilor art.18 alin. (1) lit. e și să facă dovada acesteia.

Art. 19. (1) În cadrul procedurii de cercetare a sesizărilor (reclamațiilor), care îndeplinesc condițiile de admisibilitate, președintele împreună cu membrii Comisiei de etică universitară stabilesc modalitatea de lucru, care cuprinde, de regulă, următoarele etape:

a) solicitarea acordului părților implicate (reclamante și reclamate) cu privire la dezvăluirea identității acestora către terți, numai dacă aceste informații condiționează derularea corectă a procedurilor

de analiză. Dacă cel puțin una dintre părți refuză să își dea acceptul, se va proceda în continuare fără dezvăluirea identității acesteia, în măsura în care acest lucru este posibil. Dacă ancheta nu poate continua fără dezvăluirea identității uneia dintre părți, cazul va fi clasat;

b) aduce la cunoștință părților implicate componența CEU, după care li se solicită să comunice eventualele obiecții de recuzare a membrilor CEU, pe motiv de conflict de interese, conform dispozițiilor art.15 alin. (2) din prezentul regulament;

c) președintele comisiei aduce la cunoștință persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizare, prin scrisoare recomandată, cu confirmare de primire, prin notificare transmisă prin registratura universității, cu semnare de luare la cunoștință sau prin mijloace electronice, pentru a depune un punct de vedere în apărarea sa, asupra tuturor aspectelor expuse în sesizare, cu respectarea termenului stabilit;

d) lipsa unei poziții scrise și, în general, lipsa de cooperare a persoanei care face obiectul sesizării sau reclamației nu împiedică derularea procedurilor de anchetă ulterioare.

e) în cazul în care membrii CEU consideră necesară audierea părților reclamate sau/și reclamante, Președintele comisiei convoacă persoanele respective prin scrisoare recomandată, cu confirmare de primire, prin notificare, cu semnare de luare la cunoștință sau prin mijloace electronice, pentru a participa la ședința de analiză a reclamației, precizându-se obiectul, locul, data și ora întrevederii;

f) comisia poate decide să citeze pentru audiere, la cererea părților sau din oficiu, orice persoană care deține informații necesare soluționării cazului, aceasta având obligația de a da curs cererii;

g) pentru clarificarea aspectelor reclamate, membrii comisiei pot solicita informații suplimentare privind etica și integritatea academică, după caz, de la departamentele didactice, decanatele facultăților, serviciile administrative ale universității, precum și de la cadre didactice, cercetători, experți din țară sau din străinătate din facultăți de profil, organizații, asociații sau de la alte entități relevante pe domeniul vizat de sesizare.

h) membrii CEU efectuează o investigație obiectivă, care se bazează pe colectarea informațiilor, analizarea faptelor reclamate, cercetarea dovezilor, interviewarea martorilor, audierea și confruntarea părților, după caz, analiza, verificarea și investigarea faptelor sesizate, precum și a susținerilor formulate în apărare;

i) deliberarea și adoptarea hotărârii de admitere sau de respingere, după caz;

j) pe baza datelor colectate și a audierilor părților și martorilor, Comisia de etică universitară întocmește raportul final asupra cazului;

(2) Nerespectarea prevederilor de la al. (1) constituie abatere de la etica universitară;

(3) Membrii comisiei au obligația să analizeze cu obiectivitate, în mod imparțial, faptele sesizate. Orice membru are dreptul de a formula întrebări persoanelor audiate.

(4) În cazul în care persoana față de care a fost făcută sesizarea recunoaște faptele care i-au fost imputate în sesizare, comisia poate lua o decizie pe baza sesizării și poziției scrise a părții reclamate.

(5) Este interzisă exprimarea, în spațiul universitar sau în afara lui, a oricărei opinii cu privire la vinovăția persoanei cercetate, anterior rezoluției finale de stabilire a existenței abaterii.

Art. 20. (1) În cazul în care membrii CEU consideră că nu există o abatere de la etica universitară sau abaterea este minoră (de exemplu pentru situații neintenționate de: neglijențe minore, lipsa de amabilitate, impolitețe etc), iar natura problemei permite sau necesită concilierea între părți pe cale amiabilă, această soluție se propune părților, odată cu comunicarea raportului final al comisiei.

(2) În cazul în care membrii CEU constată o abatere importantă de la etica universitară, raportul final cu hotărârea de sancționare se avizează de consilierul juridic al universității.

Art. 21. (1) Sesizările cu privire la plagiat sunt analizate prin raportarea la condițiile de legalitate în vigoare la momentul redactării cărții, lucrării, articolului etc, fără a putea reevalua fondul științific al acestora.

(2) În situația în care membrii CEU constată existența plagiatului în cadrul unei teze de doctorat, se aplică, după caz, procedura din prevederile art. 172 alin. (8) - (11) din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Plagiatul constituie încălcare gravă a codului etic și se *analizează* conform prevederilor din Anexa 1, care face parte integrantă din prezentul Regulament.

(2) Procedura de verificare se finalizează cu adoptarea unei hotărâri de admitere sau respingere care vizează fondul sesizării, motivată în fapt și în drept.

Art. 22 (1) Persoana reclamată are dreptul de a cunoaște conținutul integral al dosarului. Conținutul dosarului este adus la cunoștința celui chemat în fața comisiei de către secretarul acesteia, pe bază de semnătură, sau este transmis împreună cu notificarea prin care este informat că are calitatea de reclamat.

(2) Pentru apărarea sa, persoana reclamată are dreptul să ceară în scris sau să depună documente și informații suplimentare, precum și să propună martori, înainte de ședință sau în ședința în care a fost chemată.

(3) Comisia, prin vot, poate admite sau respinge cererea făcută în acest sens.

(4) Persoanele audiate pe timpul cercetării și care vor da declarații verbale în fața comisiei, declarații transcrise de către secretarul comisiei și semnate de acestea pe fiecare pagină (fizic sau electronic), vor fi înștiințați în timp util asupra datei și a locului ședinței, prezența acestora fiind obligatorie.

(5) Martorii răspund la întrebările comisiei, iar după audiere, aceștia părăsesc sala și nu au dreptul de a interveni pe parcursul ședinței în niciun fel.

Art. 22 (1) Dacă, ulterior audierii persoanei reclamate/reclamante/martori, rezultă necesitatea completării dosarului cu noi probe, CEU poate amâna analiza sesizării pentru o altă ședință, luând măsuri pentru completarea dosarului.

(2) Membrii comisiei au obligația să analizeze cu obiectivitate, în mod imparțial, faptele sesizate. Orice membru are dreptul de a formula întrebări persoanelor audiate.

(3) Membrii CEU se retrag pentru deliberare și pentru adoptarea hotărârii în momentul în care președintele declară dezbaterile încheiate.

(4) Pentru adoptarea hotărârii de admitere sau de respingere, CEU are în vedere înscrisurile, documentele dosarului și audierile efectuate, caracterul și gravitatea faptei, împrejurările în care a fost săvârșită fapta, vinovăția, precum și comportarea anterioară a persoanei reclamate.

(5) Fiecare membru al comisiei propune una dintre sancțiunile prevăzute de legislația în vigoare.

(6) Procesele-verbale ale comisiei se semnează de către toți membrii prezenți. Semnarea se poate efectua atât fizic, cât și electronic.

Art.23. (1) Procedura de analiză, investigare și verificare se finalizează cu un Raport de cercetare și cu adoptarea unei hotărâri de admitere sau de respingere, care vizează fondul sesizării, care se motivează în fapt și în drept.

(2) Raportul de cercetare elaborat de membrii CEU trebuie să includă următoarele aspecte:

a) descrierea faptelor expuse de către autorul sesizării;

b) punctul de vedere expus de persoana reclamată în apărarea sa;

c) opiniile experților sau specialiștilor, dacă s-au cerut;

d) susținerile părților prezentate în cadrul audierilor efectuate;

e) aprecierile membrilor comisiei asupra faptei/faptelor descrise în sesizare, și care au fost formulate pe baza tuturor elementelor de la dosar, precum și de vinovăția/nevinovăția constatată în legătură cu persoana reclamată;

f) propuneri privind admiterea sau respingerea sesizării, după caz;

g) propuneri de sancțiuni, după caz, și temeiul de drept al acestora.

(3) Raportul de cercetare al CEU se semnează de către toți membrii prezenți. Semnarea se poate efectua atât fizic, cât și electronic.

Art.24. (1) În urma deliberării, membrii Comisiei de etică universitară pot hotărî:

a) admiterea sesizării, cu formularea de propuneri în raport de faptele constatate și cu privire la sancțiunile care se impun a fi aplicate, adresate, după caz, rectorului sau conducerii componentelor organizatorice din structura USV Iași, așa cum acestea sunt definite de art. 20 alin. (1) din Legea 199/2023;

b) respingerea sesizării, în următoarele situații: neîndeplinirii cerințelor de admisibilitate; faptele sesizate nu reprezintă încălcări ale normelor de etică și integritate academică precizate în Codul de etică și deontologie universitară; când persoana vizată a fost sancționată pentru aceeași faptă; sesizarea este vădit nelegală sau nefondată; sesizarea este neîntemeiată.

(2) Fiecare membru al CEU poate propune una dintre sancțiunile prevăzute de legislația în vigoare.

Art.25. (1) Pe baza Raportului de cercetare se emite Hotărârea comisiei, semnată de președinte, care reprezintă un act administrativ, și trebuie să cuprindă explicit în textul acesteia faptele care au condus la sancționarea persoanei reclamate, temeiul legal, și eventual considerentele pentru care Comisia de etică universitară a înlăturat argumentele formulate de reclamant. Hotărârea trebuie să fie redactată la data pronunțării.

(2) Motivarea hotărârii se realizează în termen de 15 zile de la pronunțare, având la bază Raportul de cercetare realizat de către CEU, pentru fiecare caz.

(3) Hotărârea de admitere sau de respingere, împreună cu dosarul cauzei, se înaintează pentru avizul de legalitate consilierului juridic din cadrul USV Iași.

(4) Răspunderea juridică pentru hotărârile și activitatea CEU revine USV Iași.

(5) Este interzisă exprimarea, în spațiul universitar sau în afara lui, a oricărei opinii cu privire la vinovăția persoanei cercetate, anterior rezoluției finale de stabilire a existenței abaterii.

Art.26. Hotărârile CEU se publică pe site-ul USV Iași, cu respectarea legislației privind datele cu caracter personal, prin anonimizarea acestor informații.

Art. 27 (1) Sancțiunile care se pot aplica personalului didactic, didactic auxiliar și de cercetare, inclusiv cu funcție de conducere, pentru încălcarea normelor de etică și deontologie universitară sunt:

a) avertismentul scris;

b) retragerea și/sau corectarea tuturor lucrărilor publicate prin încălcarea normelor de etică și deontologie universitară;

c) destituirea din funcția de conducere;

d) interzicerea, pentru o perioadă determinată, a accesului la finanțare din fonduri publice competitive;

e) suspendarea, pe o perioadă determinată de timp între un an și cinci ani, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții superioare ori a unei funcții de conducere sau ca membru în comisii de concurs;

f) destituirea din funcția didactică sau de cercetare.

(2) Tipurile de sancțiuni prevăzute pentru încălcarea normelor de etică și deontologie universitară, aplicabile studenților, studenților-doctoranzi, cercetătorilor postdoctoranzi sau altor categorii de cursanți, sunt:

a) avertismentul scris;

b) anularea rezultatelor evaluărilor;

c) exmatricularea;

d) alte sancțiuni prevăzute de legislația în vigoare și hotărâte de către Comisia de etică universitară, după caz.

Art. 28. Contestațiile la hotărârile de admitere sau respingere se pot formula în termen de 30 de zile de la comunicare și se pot depune, în funcție de obiect, la:

a) Comisia Națională de Etică a Managementului Universitar;

- b) Comisia Națională de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare;
- c) Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării.

Art. 29. (1) În situația în care hotărârea Comisiei de etică universitară nu este contestată în termenul prevăzut la art. 28, aceasta devine obligatoriu de îndeplinit pentru persoana cercetată și pentru USV Iași.

(2) În termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă și obligatorie a Hotărârii aprobată de CEU, aceasta este pusă în aplicare la nivelul USV Iași, prin decizia rectorului, după care se comunică părților implicate.

CAPITOLUL V - DISPOZIȚII FINALE

Art. 31 Sesizările, punctele de vedere, expertizele, declarațiile martorilor, opiniile specialiștilor, rapoartele, hotărârile și orice alte documente se păstrează la dosarul cauzei.

Art. 32 (1) Dosarele instrumentate de Comisia de etică universitară sunt arhivate de secretarul comisiei într-un spațiu adecvat, pus la dispoziție de către conducerea universității, au caracter confidențial și nu sunt documente publice. Excepție de la caracterul confidențial și nepublic al documentelor face Raportul anual al CEU și hotărârile acesteia, al căror regim este stabilit de prevederile art. 12 alin. (e) din prezentul Regulament și de Legea învățământului superior nr.199/2023, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru consolidarea sau, după caz, dezvoltarea unei culturi organizaționale de natură morală și prevenirea abaterilor de la normele ce privesc etica și deontologia universitară, USV Iași va avea în vedere susținerea de prelegeri/prezentări pentru membrii comunității universitare cu privire la etica și deontologia universitară.

Art. 33. Cheltuieli și toate condițiile necesare de organizare și de desfășurare a activității CEU sunt asigurate de USV Iași.

Art. 34. Toți membrii comunității academice din USV Iași trebuie să respecte prezentul regulament.

Art. 30. (1) Prezentul Regulament se adoptă și se modifică prin Hotărârea Senatului USV Iași, cu avizul prealabil al Consiliului de administrație.

(2) Regulamentul intră în vigoare de la adoptarea sa prin Hotărâre a Senatului și se publică pe site-ul USV Iași.

Prezentul Regulament a fost aprobat în **ședința ordinară de Senat din 16.01.2025.**

PREȘEDINTE SENAT,
Prof. univ. dr. Vasile VÎNTU

RECTOR,
Prof. univ. dr. Gerard JITĂREANU

PLAGIATUL

Art. 1. Se consideră plagiat:

- a) preluarea și prezentarea integrală sau parțială, voluntară sau involuntară, a activității sau a materialului realizat de un alt autor sau de mai mulți autori, ca fiind a propriei persoane, într-o lucrare scrisă (de exemplu: carte, referat, articol, lucrare de licență, de disertație, teză de doctorat, experiment etc.) sau într-o prezentare orală, fără referințe la textele sursă;
- b) copierea cuvintelor sau ideilor unei persoane fără a o menționa;
- c) lipsa citării în text prin semnele corespunzătoare (ghilimele, litere cursive, paragrafe distincte, indentație etc) a lucrării sursă (carte, articol, referat, sursa web etc.) și lipsa menționării lucrării sursă în bibliografia finală;
- d) informarea incorectă asupra sursei sau a citării;
- e) schimbarea cuvintelor, prin copierea structurii enunțului unei surse fără a menționa sursa (parafrazare, repovestirea ideii sau argumentului unui autor, modificarea unor expresii din text și/sau inversarea unor paragrafe, propoziții sau capitole);
- f) întrepătrunderea dintre fragmentele de texte compilate ilegal și munca proprie;
- g) copierea unui volum mare dintr-un material, dintr-o sursă, astfel încât acesta alcătuiește majoritatea lucrării, chiar dacă sursa se menționează;
- h) autoplagiatul, adică prezentarea sau publicarea aceluiași material personal publicat anterior, având modificat titlul, pentru evaluări diferite.

Art. 2. Nu se consideră plagiat:

- a) folosirea unor sintagme sau definiții scurte, considerate ca făcând parte din fondul de noțiuni de bază, comune, al domeniului (disciplinei) respectiv(e), dacă autorul a dat dovadă de discernământ în utilizarea lor, având în vedere că există un grad de subiectivism în acest sens;
- b) paradigmele consacrate (modele, învățături, exemple, teorii) clasice într-un domeniu de studiu, care au citat autorii care au fondat și impus acele paradigme, dar care nu se pot prezenta într-o manieră originală fără a se face erori fundamentale;
- c) utilizarea, în cercetările proprii, de formule și legi descoperite anterior.

Art. 3. (1) O acuzație de plagiat este validă atunci când este însoțită de o dovadă clară, prin indicarea textului sau textelor din care s-a plagiat.

(2) Dacă două articole sau alte materiale, prezentate simultan, conțin fragmente comune, într-una sau mai multe dintre formele menționate la art. 1, se poate fundamenta o acuzație de plagiat.

(3) Având în vedere dificultatea reală de a face o apreciere obiectivă a gradului de plagiat și a gravității sale, Comisia de etică universitară poate face apel la alte cadre didactice sau specialiști, cu aprobarea conducerii Universității, în scopul analizării unei sesizări de plagiat.

Art. 4. Recunoașterea diferitelor tipuri de plagiat ajută la prevenirea eficientă și la nevoia eventuală de sancționare. Este nevoie să se facă o distincție între gravitatea diferitelor **tipuri de plagiat**:

- (1) Surse care nu sunt citate:
 - a) autorul plagierii prezintă o altă muncă drept propria sa muncă (de cercetare);
 - b) autorul plagierii copiază porțiuni importante din textul original fără a face vreo modificare; el încearcă să mascheze plagiatul, copiind din diferite surse, potrivit propozițiile, dar păstrând cele mai multe din frazele originale; deși a păstrat esențialul din sursa primară, el a modificat modul de prezentare al unor fraze sau cuvinte cheie;
 - c) autorul plagierii lucrează mult la parafrazarea majorității lucrării sale, în locul unei cercetări sau activități originale;
 - d) autorul împrumută generos din propriile lucrări anterioare, prezentând-o pe cea nouă ca pe încă

una originală.

2) Surse citate, dar plagiate:

a) autorul plagierii menționează numele autorului plagiat, dar nu indică și informații despre localizarea materialului original (ex. revistă, volum, pagini, an);

b) autorul plagierii prezintă informații neadevărate despre sursă, ceea ce face imposibilă găsirea ei;

c) autorul plagierii citează corect sursa, dar nu pune semnele citării pentru textul preluat cuvânt cu cuvânt, existând riscul de interpretare greșită a prezentării făcute;

d) autorul plagierii citează corect toate sursele și utilizează parafrazările, și semnele de citare corespunzătoare, dar lucrarea nu conține o contribuție originală, existând riscul de a o confunda cu una care este o cercetare originală bine documentată;

e) autorul plagierii citează corect sursele în anumite locuri, dar inserează parafrăzi din alte surse, fără a le cita, încercând să inducă ideea originalității muncii proprii prin materialul necitat.

(4) Cazuri minore de plagiat:

a) utilizarea greșită și involuntară a materialelor, citatelor, din ignoranță și fără intenție, mai ales de către studenții din anii începători;

b) utilizarea excesivă a surselor, însoțită de o proporție neglijabilă de muncă proprie;

c) plagierea unei părți foarte mici din lucrare, partea respectivă nefiind determinantă pentru valoarea lucrării și evaluarea sa în favoarea autorului.

(5) Cazuri semnificative de plagiat:

a) repetarea plagiatului minor;

b) forme extinse de plagiat și, mai ales, plagiatul total;

c) plagiatul prin surse care nu sunt citate sau surse care sunt citate, dar care sunt plagiate, prezente în proporție însemnată în lucrare sau în partea, sau părțile, lucrării care reprezintă elementele cheie ale originalității pretinse.

Art. 5. (1) Pentru încălcarea normelor de etică universitară privind plagiatul CEU din USV Iași poate aplica cadrelor didactice, cercetătorilor, studenților și studenților-doctoranzi sancțiunile prevăzute la art. 27, din prezentul regulament.

(2) Sancționarea cazurilor de plagiat se face în funcție de gravitatea faptei și de importanța fraudei în construirea carierei profesional-științifice a persoanei respective.

(3) Dacă plagiatul este comis de un **student**, iar acesta este la prima abatere, sancțiunea o va stabili cadrul didactic îndrumător. În cazul repetării fraudei de către același student, sancțiunea poate merge până la exmatriculare, având același regim cu exmatricularea din cauza fraudei la examen, conform regulamentelor interne universitare.

(4) Plagierea lucrărilor de licență sau a disertațiilor de master se pedepsește cu anularea examenului în care lucrarea ar fi trebuit să fie susținută. În cazul în care plagiatul este total, persoana respectivă nu mai are dreptul de reînscrisere la examen.

(5) Îndrumătorii lucrărilor de licență, de diplomă, de disertație și de doctorat, răspund în solidaritate cu autorii acestora de asigurarea originalității conținutului acestora.

(6) Plagierea tezelor de doctorat se pedepsește cu neacordarea dreptului de susținere a tezei de către Consiliul științific al universității, cu exmatricularea din stagiul de doctorat fără drept de reînscrisere.

(7) Dacă persoana care a plagiat este **cadru didactic**, este în cunoștință de cauză în privința regulilor și interdicțiilor în materie de lucrări originale, sancțiunile aplicându-se în funcție de gravitatea actului de plagiere.

(8) Pentru un plagiat minor sau involuntar se poate recomanda, după caz, atenționarea, avertismentul, exmatricularea de la doctorat cu sau fără drept de reînscrisere, retragerea dreptului de a participa la concursuri de promovare în grade didactice la care era înscris în momentul descoperirii fraudei, cu sau fără posibilitatea reînscrierii în concurs în anii următori.

(9) În cazul publicării de lucrări cu plagiat semnificativ sau grav, în vederea promovării în ierarhia didactică sau de cercetare, sancțiunea poate merge până la excluderea din Universitate și, dacă este cazul, dosarul se va deferi justiției, care va decide conform legislației în vigoare. Această situație este valabilă indiferent de momentul în care un cadru didactic a ajuns să producă lucrări care se dovedește a fi plagate.

(10) Persoanele împotriva cărora există o hotărâre definitivă de sancționare pentru plagiat nu pot ocupa funcția de șef de disciplină, nu pot ocupa funcții de conducere în Universitate (șef de catedră, șef de departament, șef de serviciu, secretar științific al facultății, prodecan, decan, prorector, rector) și nu pot face parte din structurile de conducere ale facultății și universității (consiliul facultății, senat, consiliul de administrație), până la reabilitare.

Art. 6. (1) Prevenirea plagiatului se poate face prin metode care se adresează cauzelor sale.

(2) Strategiile posibile sunt:

a) identificarea cauzelor care conduc la plagiere;

b) identificarea diferitelor forme de plagiat;

c) integrarea tehnicilor de prevenire a plagiatului în cursurile cadrelor didactice (îndeosebi în cursurile dedicate cercetării științifice, eticii etc.) și supravegherea respectării lor în colectivele de cercetare;

d) informarea cadrelor didactice și a studenților despre prevederile Cartei, ale Codului de etică și deontologie universitară, ale reglementărilor interne și ale hotărârilor Senatului.

(3) Autorii nu trebuie să piardă din vedere o regulă simplă prin care, în cele mai multe cazuri, se evită o acuzație de plagiere: **citarea corectă a sursei utilizate în materialul propriu (inclusiv a publicațiilor proprii).**